

Osnovna šola

Gornji Petrovci

SPLETNO GLASILO GOBICE

Prispevke za spletno glasilo je izbral Jan Peter Vajda, učenec 7. razreda.

Računalniško uredila računalničarka Martina Horvat.

Moja mama in očka

Ljuba mama, rada te imam,

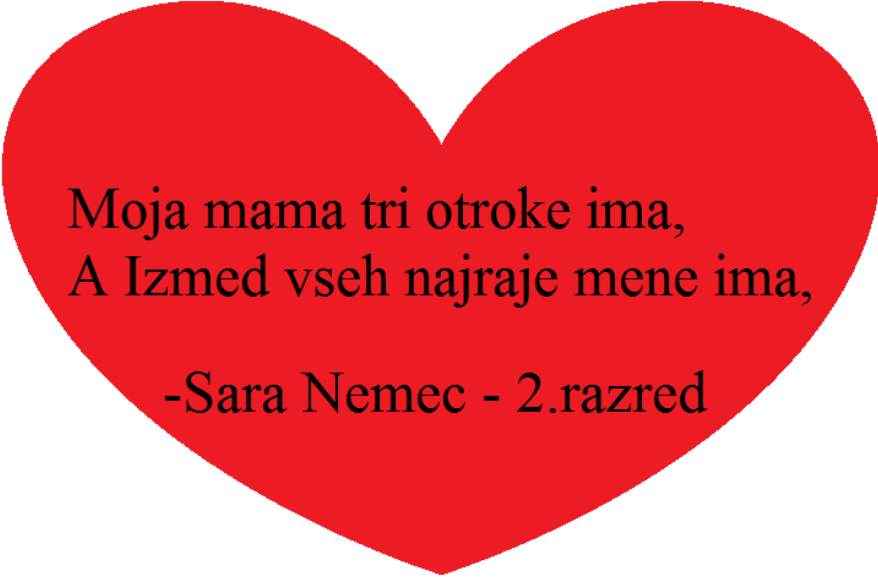
25.7.2008 v bolnišnici si bila in tvojega prvega otroka

si dobila ter se me z očkom razveselila.

Očka kuhati ne znaš,

na računalnike pa se prav dobro spoznaš.

Tia Špilak, 2. razred

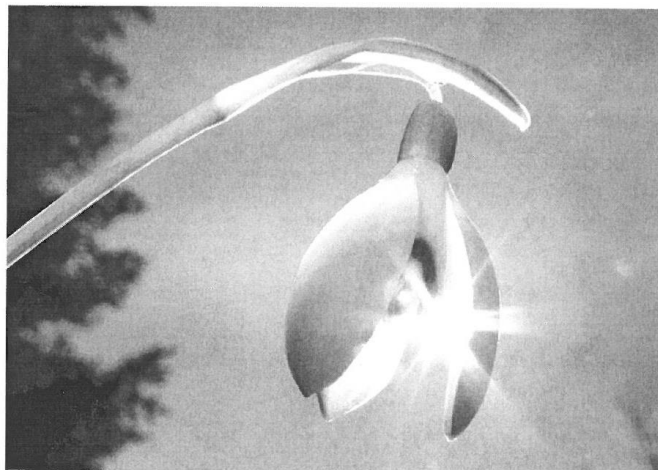
Moja mama tri otroke ima,
A Izmed vseh najraje mene ima,

-Sara Nemec - 2.razred

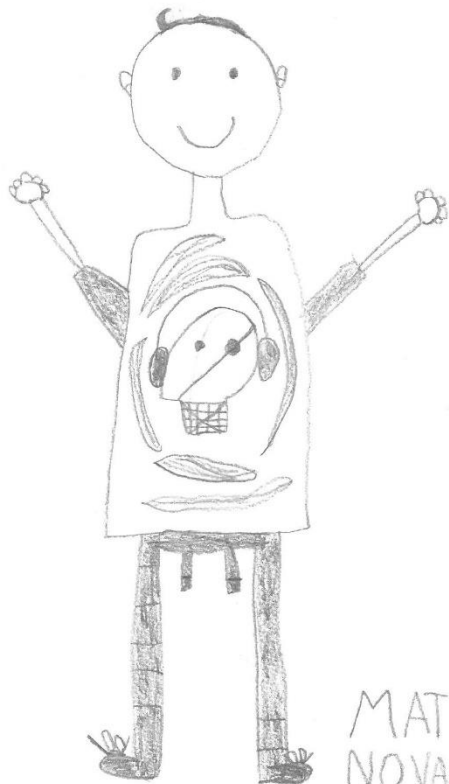
POMLAD

Ptički žvrgolijo. Nabiramo zvončke, trobentice, vijolice in marjetice. Čebele nabirajo med. Ptice se vrnejo iz toplih krajev. Vse je zeleno. Cvetlice radi nabiramo in jih damo v vazo.

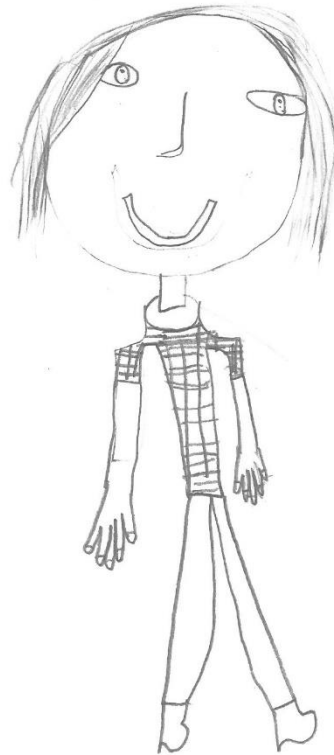
Aljaž Kučan

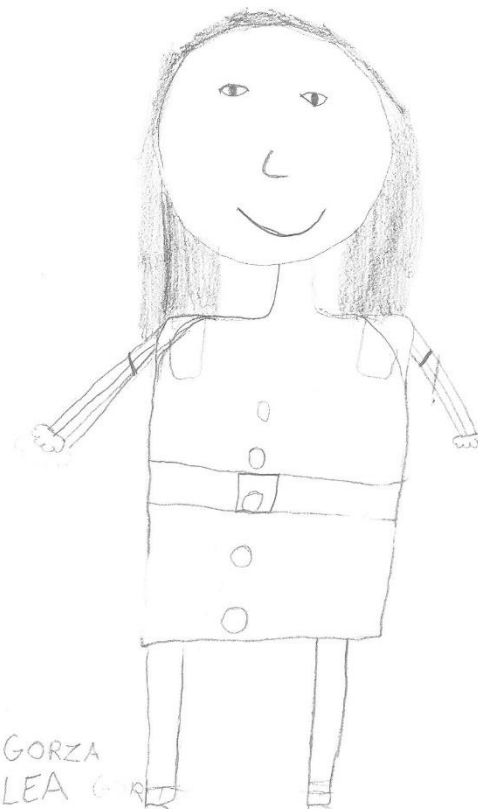
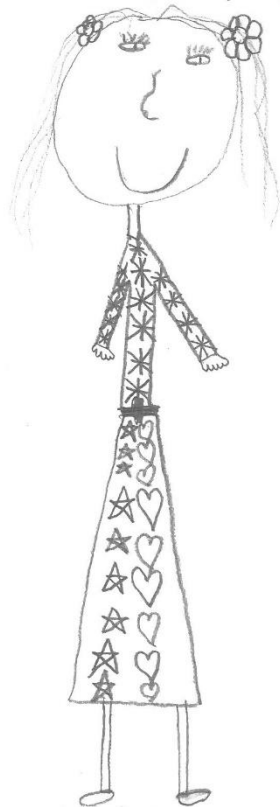
Učenci 2. razreda so se risali.

MAJA KOLTAJ

ANAMARI LUTAR

Kako je bilo, ko je
brcnil veselosti napadel tebe?

Nekega dne sem na Slovaškem pri
sestrici šel ven. Zagledal sem

mašo mačko, ki se je zataknila

v gypsu. Našemu psu se je

to zdela odlična priložnost.

Pojedel je hrano od mačke,

ko pa smo mačko rešili, pa

je stekla k psu in ga udarila

po...! Pes se je ustrašil in

stekel v hišo.

OLIVER ANDREJČAK, 3.9.

H. C. Andersen

Cesarjeva nova oblačila

(Nadaljevanje zgodbe)

Cesar je šel skozi mesto. Po sprevodu je prišel naraj v grad. Preoblekel se je in začel iskati sleparja. Pogledal je celo kraljestvo. Nikjer ju ni našel, zato, ker sta se pobegnila. Vitezji so začeli s iskanjem. Pogledali so celo mesto, vse hiše, ^vpravzaprav so vse ljudi v mestu. Zvečer, ko so se vrnili, so napoti srečali tkalca. Vdnesli so ju k cesarju. Cesar ju je strogo kaznoval. Vdneljal je ju v zapor in prasel naraj zlato. Dečka pa je nagradil s slatom.

Kas je skočil v lano in tega nadaljevati

je konec.

TIMO KURONJA 13.2.

2/4

Salpatorba

Tija Urban

4. razred

Je solske torbe zvezki pletijo
in v čarobno deželo odletijo.
Drobne vile vse naloge naredijo
in vmes lahko zaspijo.

Ko pa pade mrak,
pide globni škrat,
ki je zelo bradat.

Škrat bi rad vse znal,
zato je solsko torbo poveljal.
V njej je našel zvezke
in iz njih naredil mrežke.

ČAROVNICA METKA IN NJENO POTOVANJE

Nekoč je živela čarovnica Metka. Bila je zelo prijazna in rada je pomagala drugim. Poleg vsega pa je rada veliko čarala.

Nekega dne se je čarovnica Metka zbudilo in pogledala na koledar. Videla je, da ima njen prijatelj Tomaž rojstni dan. Hitro je pričarala darilo. Pričarala je piškote, škatlo in bombone. Pripravila je tudi kosilo in poklicala še druge prijatelje. Ko so vsi prišli, so se skrili in poklicali Tomaža. Ko je prišel, so ga presenetili. Bil je zelo vesel. Dan se je bližal proti koncu in bil je večer. Metka si je zvečer zaželela, da bi odšla na potovanje in njena želja se ji je uresničila. Ko se je zjutraj zbudila, je vedela, da ima rojstni dan. Prijatelji pa so vedeli, da si želi na potovanje. Na mizi je zagledala pismo, v katerem je bilo polno denarja. Ta denar so poslali prijatelji. Metka se jim je zahvalila in počasi odpotovala na morje. Tam je bila 3 tedne. Njene počitnice so se počasi iztekle in morala je domov. Ko je odšla domov, so je prijatelji bili zelo veseli.

Čarovnica Metka je srečno živela do konca svojih dni.

Tajda Könye, 5. razred

ČE BI BILA NAJBOGATEJŠA NA SVETU

Če bi me mama nekega dne zbudila in vsa vzhičena povedala, da smo postali najbolj bogata družina na svetu, bi najprej molčala. Dolgo ne bi nič govorila, potem bi razmišljala kaj se je res zgodilo.

Na začetku bi mi bilo to, da smo bogati, zelo všeč. Načrtovala bi že vse, kaj bi z našim denarjem počela. Kupila bi si konje, zgradila hlev in uredila pašnike. Živeli bi v veliki razkošni vili, imeli bi služabnike ... Hkrati bi pomislila na sošolce in prijatelje, kaj bi si mislili o meni. Verjetno bi se zaradi denarja zelo spremenila in ga na veliko zapravljala. Ker sem po naravi skromna, bi se odločila za nakup nekaj konj. Hlev in pašnike imamo. Nekaj denarja bi namenila sošolcem in revnim ljudem. Ostalo bi odnesla na banko v primeru, če bi družina potrebovala denar.

V resnici nočem biti zelo bogata. Tako kot živim sedaj mi je všeč. Nočem razkošja. Želim si le, da bi mi družina nekoč res kupila konja, za katerega bi skrbela. Nisem mestno dekle. Kmetija je moj dom in tu mi je lepo.

Alja Hari

LJUBEZEN

V delovnem zvezku učencev sedmega razreda je naloga zahtevala, da dopolnimo verz:

Lahko, da... na temo ljubezni.

Lahko, da je človek jezen, a ob tebi je vse ljubezen! –Jan Peter Vajda

Lahko, da si bolezen, a ti si moja ljubezen! –Nuša Kozar

Lahko, da si trezen, pa vendar si moja ljubezen! –Maša Sukič

Lahko, da je ljubezen večna, samo eno srce imaš, pazi komu ga daš! –Natali Lainšček

Lahko, da prenašaš ljubezen, vendar si še vedno moja ljubezen! –Timi Bakun

Lahko, da ti novo bolezen prinese vsaka bolezen! –Jožef Sukič

Lahko, da si jezen, saj se začne ljubezen in to pomeni novo bolezen! –Julija Časar

Lahko, da si zaljubljen kot moja soseda Majda, a potem razdruži vaju le Akaida.

Lahko, da je ljubezen prava a glava je malomarna.

Ne išči sreče v oblakih, skloni se in jo poberi!

Dolgo časa nazaj,
medved bil je ta glaven tolovaj.
s kraljevo kočijo potoval je naprej in nazaj,
a enkrat sreča ga gospod Zmaj.

“Le kam se ti mudi?” vprašal je Zmaj,
ki je prišel na Kitajsko jest ljudi.
“Grem za srečo,” mu medved zatrdi
“Razvajenec kraljevski,” mu Zmaj veli.

“A me izzivaš?” še izgovori, potem pa zardi.
“Saj veš, da krona ti z glave ne bi padla,
če si roke umažeš,” mu Zmaj pritrdi.
A medved v trenutku naprej odhiti.

“Sem vedel, da roka ga preveč boli,” zmaj,
ob njegovem odhodu misli si.
A medvedu naenkrat zajec prekriža pot.
“Kam pa greste vi, dobri gospod?”

“Na jezeru, čaka me prelep zlat labod,
A zmaj mi je za petami, saj meni, da sem
nekakšen neumen kraljevski falot.
dam ti veliko dobrot,
Če izdaš mi Zmajjevo skrivnost!

Takrat pa odpravi se zopet na pot.
Ob jezeru pa že majhen raček tiči.
“Prišel po zlatega laboda si!”
Mu le-ta deni.

“A veš, kje je?” mu on odgovori.
“Seveda, labod je v podmorski jami,
pridi in zaplavaj z nami!” on misli si.
Ta pa mu odgovori: “To opravi kar sam, jaz
pa se odločim, kaj ti za nagrado dam!”

Raček se požene proti vodi,
a kar hitro se iz nje zapodi in mu veli:
“Naloga je nevarna, se mi zdi.
Plačilo hočem sedaj!” mu pritrdi.

Medved zagodrnja,
a naposled mu le ponudi nekaj zlata.

Raček se odpravi v jamo,
tam pričaka ga zmaj: “Laboda si razdeliva,
medveda pa zadaj pustiva!” se dogovorita.
Na drugem koncu jezera izven rok medveda
odhitita in oba srečno zarjovita.
Medveda sta pretentala in bogata postala.

Vsak človek je zase svet

»Pospravi že enkrat ta smetnjak,« se zopet dere mama.

Sploh ne vem, kakšne probleme ima ta ženska. Mislim, a ona ne razume, da trenutno niti približno nimam časa niti, da bi naredila domačo nalogo, ne pa da bi mislila na to, ali je moja soba pospravljena ali ne. Kaj sploh njo to briga? Saj tako ali tako nima vstopa v sobo nihče drug razen mene. No, mene in moje mame, kadar se ji zazdi, da mora sprostiti jezo. Ah, kakorkoli.

Torej, naj se vam predstavim. Sem majhno, čudno bitje po imenu Maja. Starša sta kar precej zadela z imenom, glede na to, da sem ga dobila po pesmi iz Čebelice Maje. Nisem ravno klasični tip punce. Že na prvi pogled lahko poveste, da sem drugačna. Mislim, ne vidite ravno vsak dan najstnice z napol pobrito glavo, kajne? Toda meni je všeč, da sem drugačna. Vsaj vem, da sem original, hehe. Sem učenka z odličnim uspehom in poslušam rock glasbo. In obožujem plavanje. Včasih me ljudje vprašajo, zakaj se toliko trudim, zakaj ne odneham in ali mi ni vse skupaj preveč, toda meni plavanje ni neka obveza. Ko pridem na trening, ko skočim v vodo, takrat izginem. Neham misliti na vse, razen na plavanje. Obožujem občutek, ko sem vsa zadihana, ko me boli vsaka mišica v telesu. Takrat vem, da sem dala vse od sebe.

Torej to bo zgodba o meni in o mojem majhnem svetu.

Imam bratca in sestrico, mamo in očeta. Rada imam svojo družino. Mama in ati sta po mojem mnenju kar najbolj napredna starša, kar jih poznam. Podpirata m pri tem, da sem drugačna. Seveda se kdaj pa kdaj ne strinjamo, toda vedno najdemo nek kompromis. Pravita, da je pomembno, da se sama dobro počutim, ne pa da zadovoljim druge. Čisto se strinjam z njima.

Moj bratec je najbolj hiperaktivna oseba, kar jih poznam. Vedno nekaj skače in nikoli, ampak res nikoli ne utihne. Trenira karate, plavanje in nogomet. Pa mu še vedno ne zmanjka energije. Včasih mi gre res na živce, toda všeč mi je, da ko sem z njim, mi ni nikoli dolgčas. Ko ga ni doma, je po mojem čisto pretiho. Oh, in obožuje živali. Ni pomembno, če je žival kača, pes, riba ali mravlja, njemu se zdi zanimiva. Nekega dne mi je rekel, da bo postal zoolog. Najprej sploh nisem vedela, kaj to pomeni, toda potem mi je 5 let mlajši brat vse do potankosti razložil. Je en tak poseben deček.

Ostane nam še sestrica. Je tiste vrste otrok, ki ni niti najmanj sramežljiv. Nima veze, če ona ne ve točno, kdo je gospa s katero se mama pogovarja. Če bo imela na sebi čudno obleko, ji bo to tudi povedala. In vedno se smeje. Je pravi smeško. Je pa tudi prava profesionalka v izmišljevanju. Lahko, da je vsa namazana s šminko, pa bo vseeno rekla, da je ona ni vzela. Ne, ona pa že ne. Velika možnost je, da bo nekoč igralka, hehe. Obožuj samorože in konjičke. Ima jih polno sobo. Čisto za vsakega ve, kako mu je ime. Ne vem, kako ji to uspeva.

Mi smo ena taka posebna družina. Včasih bi lahko rekli, da smo po rodi Italijani, ker pri nas ni nikoli tiho. Ali se smejemo, ali pa kregamo. Toda, imamo se neskončno radi. Pa čeprav smo si med seboj čisto različni. Imamo različne interese, različne karakterje, različne stile oblačenja, pa se vseeno razumemo med seboj.

Starša sta nas vedno vzgajala v duhu, da naj smo vedno samosvoji, odprti in da naj na življenje gledamo s pozitivne strani. Vedno govorita, da naj veliko beremo, naj smo pozorni na to, kaj se dogaja okoli nas in da naj gremo v svet, saj bomo le tako imeli kaj od življenja.

Maja Nemec, 9. razred